

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/14/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110010310
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2012:2110010310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Trnave v trestnej veci vedenej proti obžalovaným S. G. a spol. pre dvojnásobný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní dňa 19. januára 2012, samosudcom JUDr. Patrikom Príbelským t a k t o

rozhodol:

Obžalovaní:

1. S. G. nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom H., T. č. XX, bez pracovného pomeru, t.č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov
2. Z. G. nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom H., T. č. XX, bez pracovného pomeru, t.č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov
3. V. B. nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom H., T. č. XX, bez pracovného pomeru, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov
4. O. W. nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom B., O. nad C. č. XXX, prechodne bytom H., T. č. XX, bez pracovného pomeru, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov

uznávajú sa za vinných, že

obž. S. G., obž. Z. G. a obž. V. B.

1. v presne nezistenom čase asi od 03:00 hod. do 05:00 hod. dňa 28. augusta 2009 na Nitrianskej ulici v Trnave na parkovisku v blízkosti cintorína spoločne vošli do kabíny odstaveného kamióna zn. Renault Premium ev.č. DT-829 AK, kde obžalovaný S. G. pýtal od vodičova O. Z. peniaze za to, že mal v kabíne „jeho dievča“ k čomu sa následne pridali aj Z. G. a V. B. s tým, že chcú peniaze za to, že s ním sedeli vo vozidle a následne mu z vozidla zobrali obálku s peňažnou hotovosťou 300,- €, DVD prehrávač nezistenej značky a 2 ks mobilných telefónov zn. Nokia, ktoré si medzi sebou rozdelili, čím spôsobili O. Z. škodu vo výške najmenej 363,- €.

Obžalovaná V. B. sa uvedeného skutku dopustila napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/24/2008 z 10.07.2008 právoplatného 19.07.2008 bola uznaná za vinnú z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona,

obž. S. G., obž. Z. G., obž. V. B. a obž. O. W.

2. v presne nezistenom čase asi od 17:45 hod. do 20:00 hod dňa 14. októbra 2009 na Nitrianskej ulici v Trnave na parkovisku v blízkosti cintorína po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaní S. G., Z. G. a V. B. vošli do kabíny odstaveného kamióna zn. Scania ev.č. DS-534 AT, kde obžalovaný S.

G. požadoval od vodiča M. N. vyplatenie bližšie neupresnenej sumy peňažných prostriedkov a potom ako M. N. odmietol peniaze zaplatiť a chcel zavolať políciu, odtrhli mu na šnúrke cez krk zavesený mobilný telefón zn. D., pričom obžalovaná V. B. prehľadala vnútorný priestor kabíny, z ktorej následne odcudzili tašku tzv. ľadvinku, obsahujúcu cestovný pas, občiansky preukaz a preukaz poistenca znejúce na meno M. N., technický preukaz od jeho vozidla zn. Škoda Felícia, tankovaciu a bonusovú kartu Shell, tankovaciu kartu EURO Watt švajčiarsku mýtnu kartu a peňažnú hotovosť 240,- € a 4500 maďarských forintov, zatiaľ čo obžalovaná O. W. počas tohto konania držala zvonku dvere na kamióne, cez ktoré sa snažil poškodený dostať z vozidla a tak mu bránila v opustení kabíny, čím odcudzením vecí spôsobili M. N. škodu vo výške najmenej 160,61,- € a spoločnosti Pegas s.r.o. Vrakúň škodu vo výške 121,22,- €. Obžalovaná V. B. sa uvedeného skutku dopustila napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/24/2008 z 10.07.2008 právoplatného 19.07.2008 bola uznaná za vinnú z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona,

t e d a

obž. S. G., obž. Z. G. a obž. V. B. v bode 1) rozsudku

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal iný pri sebe, pričom obžalovaná V. B. uvedený skutok spáchala, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdená

obž. S. G., obž. Z. G., obž. V. B. v bode 2) rozsudku

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal iný pri sebe, pričom obžalovaná V. B. uvedený skutok spáchala, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdená

obž. O. W. v bode 2) rozsudku

úmyselne poskytla inému pomoc na prisvojenie si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe, alebo pri sebe

č í m s p á c h a l i

obž. S. G. v bodoch 1 a 2 rozsudku

pokračovací prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. c) Trestného zákona,

obž. Z. G. v bodoch 1 a 2 rozsudku

dvojnásobný prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona

obž. V. B. v bodoch 1 a 2 rozsudku

dvojnásobný prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona

obž. O. W. v bode 2 rozsudku

účastníctvo na prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný S. G. za skutky v bode 1) a 2) rozsudku

Podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaná Z. G. za skutky v bode 1) a 2) rozsudku

Podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná V. B. za skutok v bode 1) rozsudku

Podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T 61/2009 zo dňa 31. 07. 2009, právoplatný 13. 10. 2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

za skutok v bode 2) rozsudku

Podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ trestného zákona súd obžalovanú pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná O. W. za skutok v bode 2) rozsudku

Podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T 38/2010 zo dňa 28. 09. 2010, právoplatný 28. 09. 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených O. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. H. XX, M. N., nar. XX. 04. 1953, trvale bytom S. č. XXX, ul. W., V. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXX odkazuje s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Trnave podala dňa 23.2.2010 na tunajší súd pod sp. zn.: 1Pv 863/09-42 obžalobu na S. G., Z. G., V. B. a O. W. pre dvojnásobný zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona a zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Trestného zákona. Na základe podanej obžaloby vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných S. G., Z. G., V. B. a O. W., poškodených O. Z., M. N., V. B. a svedkov L. P. G., W. W., A. G., npor. A. G., M. G. a prečítaním výpovede svedka O. Z., ako i oboznámením ostatného spisového materiálu.

Rozsudkom zo dňa 25.11.2011 uznal obžalovaných za vinných v podstate v zhode s obžalobou. Na základe odvolania obžalovaných rozhodoval vo veci Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č.k.: 5To/21/2011 zo dňa 1.3.2011 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V uznesení krajský súd uviedol, že obžalovaní nemali možnosť vyjadriť sa k výsluchom svedkov B., N., S. G., W., G.. Na mieste bolo i vykonanie konfrontácie medzi obžalovanými a poškodenými Z. a N.. Zároveň bolo potrebné náležitým spôsobom preveriť obhajobu obžalovaných, že iniciátorom trestnej činnosti bol svedok O. Z.. Krajský súd tiež uviedol, že súd prvého stupňa sa pri ukladaní trestu nezaoberal oboma alternatívami postupu pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody za použitia asperačnej zásady.

Po vrátení veci na nové rozhodnutie preto okresný súd doplnil dokazovanie v smere naznačenom zo strany krajského súdu a opätovne uznal obžalovaných za vinných v rovnakom rozsahu. Na základe podaného odvolania zo strany obžalovaných vo veci opäť rozhodoval Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením sp. zn.: 5To/118/2011 zo dňa 25.10.2011 opakovane rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V uznesení krajský súd uviedol, že u jednotlivých obžalovaných nebolo možné postupovať podľa § 257 ods.1 písm. b) Trestného poriadku. Ďalej krajský súd trval na vykonaní konfrontácie medzi poškodenými O. Z. a M. N. na jednej strane a obžalovanými na strane druhej. Podľa názoru krajského súdu nebola ani preukázaná konkludentná dohoda obžalovaných o násilnom odcudzení vecí. Krajský súd ďalej v uznesení uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval asperačnú zásadu. Na záver krajský súd uviedol, že vykonanými konfrontáciami bude musieť byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaní voči poškodeným použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzích vecí. V prípade akýchkoľvek pochybností bude tieto potrebné vyhodnotiť v zmysle v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Okresný súd preto opätovne nariadil hlavné pojednávanie a doplnil dokazovanie v smere, ako to naznačil krajský súd.

Na základe vykonaného pôvodného i doplneného dokazovania bol zistený nižšie uvedený skutkový a právny stav.

Obžalovaný S. G. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania žalovaných skutkov. Následne využil svoje právo a odmietol vypovedať. A. boli na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítané jeho výpovede z prípravného konania(výpovede boli prečítané ešte pred ostatným zrušením prvostupňového rozsudku krajským súdom, ale keďže zrušenie rozsudku na validitu čítaných výpovedí nemalo vplyv, okresný súd na pojednávaní 8.12.2011 už duplicitne nevykonal dôkaz prečítaním výpovedí obžalovaného).

Z prečítaných výpovedí vyplynulo, že v prípravnom konaní spáchanie skutku v bode 1) rozsudku poprel. Pri uvedenej lúpeži nebol, lebo sa v tom čase nachádzal doma. Pri ďalšom výsluchu k tomuto skutku uviedol, že koncom leta 2009 bol na Nitrianskej ulici v Trnave pri parkovisku kamiónov spolu s obž. Z. G. a V. B.. Vtedy tam bol ako doprovod uvedených obžalovaných, nakoľko oni tam poskytovali sexuálne služby. Z. G. bola v ten večer u jedného kamionistu mu poskytnúť sexuálne služby. Na druhý deň skoro ráno išla Z. G. a V. B. do toho istého kamiónu, pretože tam išli na základe slovnej dohody s kamionistom. Keď tam obe obžalované sedeli, napadlo ho, že pôjde kamionistu okradnúť a preto vošiel za nimi do kamiónu. Kamionistovi povedal, aby mu dal peniaze, lebo ho zbije. Kamionista tvrdil, že žiadne peniaze nemá, ale vypadla mu obálka, ktorú zdvihol a odcudzil mu i DVD prehrávač. V obálke sa nachádzalo 300,- €. Následne obž. B. a G. povedal, aby išli von z kamióna. Odcudzený prehrávač predal neznámej osobe. Obžalovaná G. a B. nevedeli o tom, že pôjde do kamióna a chce okradnúť poškodeného. K odcudzeným mobilným telefónom sa nevedel vyjadriť.

Ku skutku v bode 2) rozsudku v prípravnom konaní uviedol, že dňa 14. 10. 2009 bol s obžalovanou G., B. a W. a W. W. na parkovisku na Nitrianskej ulici. Z. G. vošla do kamiónu a hneď za ňou išli aj V. B. a

W. W.. On bol v tom čase v kríkoch, asi tak 20 - 30 cm od kamiónu. Potom začala W. kričať, aby prišiel do kamiónu, lebo kamionista pichol V. B. do ruky, Obžalovaná O. W. bola v tom čase vonku a držala dvere, aby sa nemohol kamionista dostať von. Obžalovanú B. vytiahol von z kamióna a všimol si pri tom, ako W. ukradla z vozidla tašku, tzv. ľadvinku. G. utiekla von z kamiónu. Následne odišli domov na T. a neskôr v noci prišli k nim do bunky W. a videl, ako tam dávala tú čiernu tašku. W. W. hovorila, že v taške bolo 100,- € a 3000 maďarských forintov. Ľadvinku si odložila u nich v bunke a obžalovaný G. ju neskôr dobrovoľne vydal policajtom. Voči kamionistovi nepoužil žiadne násilie, vytiahol len B. z kamiónu a spýtal sa kamionistu, prečo ju pichol. K odcudzenému mobilnému telefónu sa nevedel vyjadriť. Kamionistu nikto fyzicky nenapadol. Pri poslednom výsluchu uviedol, že na neho kričala obž. W., ktorá stála pri kamióne a držala z vonku dvere na vodičovej strane. Kamionistovi dohovárať, prečo pichol B., chytil ho aj za ruku, aby nemohol naštartovať a pohrozil mu zbitím ak zavolá policajtov. Nôž v kamióne nevidel, všimol si len na podlahe krv.

Obžalovaná Z. G. na hlavnom pojednávaní dňa 8.12.2011 urobila vyhlásenie, že je nevinná zo spáchania žalovaných skutkov. Zároveň využila svoje zákonné právo a k veci odmietla vypovedať. Preto boli na návrh prokurátora prečítané jej výpovede z prípravného konania z č.l. 124-127 a 133-140 vyšetrovacieho spisu.

Z čítaných výpovedí obžalovanej vyplynulo, že dňa 28.8.2009 ju krátko po polnoci neznámy muž požiadal o poskytnutie sexuálnych služieb. Ten muž parkoval s kamiónom na parkovisku na Nitrianskej ulici v Trnave. V kamióne mu poskytla sexuálne služby, za čo on zaplatil 25 €. Keď skončila, vyšla von k osobnému vozidlu O. Z., ktorý jej robil ochranu. Odovzdala mu uvedenú sumu a išli spolu na Farárske v Trnave pre V. B.. Spolu sa potom vrátili na parkovisko na Nitrianskej ulici. O. Z. ich následne nadržanom obe poslal za tým vodičom do kamiónu, aby ešte vypýtali peniaze. Spolu s B. preto vošli do kabíny kamióna a vypýtali si od vodiča cigarety, ktoré spolu fajčili. Následne ho ona vyzvala, aby si priplatil za služby. On odpovedal, že nebude nič priplácať, nemá peniaze. Následne do kabíny vošiel i Z., ktorý vodiča tiež vyzval, aby priplatil. Vodič odmietol a poslal Z. preč. Na to mu on povedal, že nech nerobí problémy, lebo zavolá ďalších ľudí a títo mu všetko zoberú a ešte ho aj zbijú. Vodič na to ukázal peňaženku v ktorej mal asi 10,- € a 100,- Kč s tým, že nemá peniaze. Z. mu vzal nejakú obálku s peniazmi, ktorá vodičovi vypadla. Tiež mu vzal DVD prehrávač a B. mu vzala dva mobilné telefóny. Vonku dal potom Z. obžalovanej 100,- € z obálky, ktorú vzal vodičovi. Následne odišli všetci na sídlisko Linčianska v Trnave, kde ich chytila polícia.

Dňa 14.10.2009 asi o 16,00 hod. opäť prišla na Nitriansku ulicu v Trnave. Priviezol ju M. W. spolu s W. W. a O. W. za účelom poskytovania sexuálnych služieb. Na parkovisku stál červený kamión s dunajskostredskou značkou. Ona sa šla vodiča spýtať, či nemá záujem o poskytnutie sexuálnych služieb. On nemal záujem a preto sa ho spýtala, či sa v kabíne môže zohriať. Vodič súhlasil. Preto ona obišla vozidlo a sadla si do kabíny na miesto spolujazdca. Tam bola asi 30 minút. Keď na parkovisko prišiel ďalší kamión, ona vystúpila a išla sa spýtať jeho vodiča, či nemá záujem o sexuálne služby. Vtedy uvidela V. B., ako išla k dverám spolujazdca toho kamiónu, z ktorého ona vystupovala. B. vošla dnu a zatvorila dvere. Ona sa vrátila na chodník k W. a W.. Asi o 10 minút počuli z kamióna krik B., že aby jej vodič dal peniaze za to, že sa s ním rozprávala. On nechcel. Tak do kamiónu vošli W., ona i W.. Do kabíny vošiel i S. G., ktorý vyšiel z kríkov. Vodič odmietal zaplatiť. W. vyšla von a pridržovala dvere na vodičovej strane, pretože vodič chcel vystúpiť. Potom S. G. a V. B. vzali vodičovi ľadvinku. W. na vodiča kričala, ale on jej povedal aby šla von. To jej nakázal i G. a ona poslúchla. Potom S. G. chytil vodiča pod krk a stiahol ho do stredu vozidla tak, že vodič ležal na chrbte. Vtedy mu B. vzala ľadvinku. Vodič chcel odísť, ale W. držala dvere. B. povedala „podme preč“, načo S. G. pustil vodiča a vyskočil von. Potom vyskočila ona a B.. Utekali do kolónie k dílerovi. Ľadvinku niesla B.. Ona nevedela uviesť, kde ľadvinka skončila a koľko peňazí v nej bolo.

Obžalovaná V. B. na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, teda, že je nevinná zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Ďalej k veci odmietla vypovedať. Preto boli na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítané jej výpovede z prípravného konania. Ku skutku v bode 1) rozsudku v prípravnom konaní uviedla, že dňa 28. 08. 2009 poskytla na Nitrianskej ulici sexuálne služby kamionistovi. Asi nejakú po polnoci prišiel pre ňu domov na T. č. XX O., priezvisko nevedela uviesť a odviezol ju aj so Z. G. na D. ulicu. Po príchode na D. ich O. znovu poslal ku kamionistovi, aby ešte priplatil za služby, ktoré mu poskytla. Spolu s G. vošli do kabíny. Potom vstúpil do kabíny aj O., ktorý na kamionistu kričal a pýtal si od neho peniaze. Kamionista nechcel zaplatiť, a preto mu O. povedal, že ak nechce mať problémy, má dať peniaze, lebo zavolá ďalších a všetko mu

zoberú. O. zobral vodičovi nejakú obálku. Ona zobrala vodičovi dva mobilné telefóny, čo jej kázal urobiť O.. Následne im O. vo svojom aute ukazoval 200,- €, z ktorých dal G. 100,- €. O. nechcel ukradnuté telefóny a preto si ich nechala ona. Na tejto výpovedi zotrvala aj pri druhom výsluchu. Pri treťom výsluchu však uviedla, že lúpež nespravila.

Ku skutku v bode 2) rozsudku v prípravnom konaní uviedla, že dňa 14. 10. 2009 išla do kamiónu poskytnúť kamionistovi sexuálne služby, za ktoré jej zaplatil 10€. Následne do kamiónu prišla Z. G. a W. W., ktorá zobrala kamionistovi malú taštičku v ktorej mal doklady a utiekla preč. Ďalej uviedla, že potom ju kamionista pichol do ruky a ako kričala, tak jej prišiel pomôcť jej druh S. G., ktorý sa ho pýtal, prečo ju pichol ale nič mu nespravil. Tašku, ktorú mu ukradla W., tá bola položená v zadnej časti kabíny, bolo v nej asi 100,- € a nejaké maďarské peniaze. V rámci posledného výsluchu uviedla, že vo vozidle bola len ona, G. a W.. Po krádeži ju kamionista chytil pod krk a preto ho aj ona chytila pod krk, na čo ju on pichol do ruky. Kamionistovi sa nevyhrážali.

Obžalovaná O. W. na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, teda , že je nevinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na hlavnom pojednávaní ďalej ku skutku v bode 2) rozsudku uviedla, že niekedy v polovici októbra 2009, navečer, okolo 17:00 hod. vošli na Nitrianskej ulici do kamiónu obž. G. a obž. B.. D. počula obž. B. kričať a preto išla aj ona ku kamiónu. Dvere boli otvorené trošku. Videla B. ako krváca z ľavej ruky. Vodič kamiónu chcel udrieť Z.. Bála sa, že V. B. vypadne, lebo mala hlavu dole, keď sa bili s vodičom. Ťahali sa medzi sebou, tak zabuchla dvere. Tieto dvere držala. Vodič kamióna bil Z. G. aj V. B., fackoval ich. Oni obe sa bránili, nevidela, že by ho nejako držali. Ruka V. B. veľmi krváčala. Potom sa otvorili dvere, na spolujazdcovej strane a B. aj G. vyšli. Utekali smerom na benzínku preč. Ona išla po svojom. Na tom parkovisku ani v kamióne okrem nich nikto iný nebol. S. G. nebol v kamióne. Nevidela, že by B. alebo G. keď vyšli z kamióna mali niečo v rukách.

Pre rozpory bola na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o výpovediach obžalovanej z prípravného konania. V prípravnom konaní uviedla že B. a G. držali a drgali kamionistu preto, lebo ju nútili policajti. Ten policajt ktorý ju nútil vypovedať, nebol pri výsluchu, ale stál vonku.

Svedok - poškodený V. B. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2) rozsudku uviedol, že je konateľom spoločnosti A. a zaoberá sa nákladnou automobilovou dopravou. Od svojho zamestnanca M. N. sa dozvedel o jeho okradnutí v Trnave zo dňa 14. 10. 2009. Okrem jeho súkromných peňazí mu boli odcudzené aj firemné peniaze a tankovacie karty. Bližšie podrobnosti týkajúce sa trestnej činnosti nevedel uviesť.

Svedok - poškodený M. N. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2) rozsudku uviedol, že dňa 14. 10. 2009 asi po 17:30 hod. zaparkoval kamión na parkovisku na Nitrianskej ulici. Jedna Rómka, vysoká asi 160 cm oblečená v bielom kabátiku, bielej minisukni a bielych pančuchách a čižmách mu ponúkla sexuálne služby, čo odmietol, umožnil jej však aby sa zohriala v jeho kamióne. Neskôr sa vrátila a poprosila ho znovu o zohriatie v kabíne, s čím súhlasil. Hneď ako si sadla mu povedala, že sa príde zohriať aj kamoška. Následne prišli ďalšie dve a jeden muž a cez otvorené dvere nastúpili do kabíny. Jedna žena bola dosť nízka a mala oblečený červený kabát, druhá mala vlasy tmavej hnedej farby, ale mala na vlasoch aj iné farby a mala oblečený kabát hnedej farby a tmavé vysoké čižmy. Poškodený sa ich spýtal, čo sa deje, na čo mu ten muž povedal, že si prišli pre peniaze, lebo tá žena v bielom tam dlho sedí a treba zaplatiť. Žena v červenom kabáte sa mu prehrabávala v palubnej doske, a preto jej povedal, aby vypadla z kamiónu a to isté jej povedal aj ten muž, ktorý tam prišiel s ňou. Žena odišla, ale z vozidla určite nič nevzala. Chlap sústavne naliehal, aby zaplatil, avšak neuviedol sumu a povedal, že ak nezaplatí, tak mu rozbijú kamión. Poškodený ich požiadal, aby odišli lebo inak zavolá políciu. V kamióne mal nôž, ale bol v zásuvke na ktorej sedeli obžalované B. a G.. Nôž nemohol vybrať. Nevšimol si či mali niečo v rukách oni. On nikoho nenapadol ani nezranil. Nôž vôbec nemal v rukách. Poškodený mal pri sebe dva telefóny, jeden mal v ruke a druhý mal zavesený na šnúrke na krku. Ako chcel odblokovať telefón, žena v bielom ho chytila zozadu cez plecia a za krk a snažila sa ho stiahnuť na motorový tunel, druhá žena v hedom sa mu prehrabávala v hornej poličke kabíny. Muž naliehal, aby mu poškodený dal peniaze a povedal mu, že ak zavolá políciu, tak ho zabije. Obžalovaný G. mu zabránil v naštartovaní, pričom ho stále držal za krk a ruku. Niektorá zo žien mu strhla telefón z krku. Žena v hedom kabátiku zobrala ľadvinku, ktorá bola uložená pod palubovkou. Snažil sa vybehnúť von z vozidla, avšak toto sa mu nepodarilo, lebo jedna zo žien držala dvere kabíny zvonku. Túto ženu videl postávať na parkovisku. Bola vysoká, chudá, mala dlhšie tmavé vlasy a biele oblečenie. Keď sa pokúšal dostať z vozidla, jedna zo žien povedala „mám ju, padajme“ Potom všetci vybehli z kabíny a utiekali smerom do lesa. Poškodený

vybehol za nimi, ale podarilo sa mu chytiť iba ženu, čo držala dvere a tú, ktorú vyhodil za kamióna. V odcudzenej ľadvinke mal svoje peniaze asi 130,- € a 1500 maďarských forintov a firemné peniaze asi 120,- € a 3000 maďarských forintov a rôzne doklady. Doklady mu boli následne vrátené políciou. Vo svojej ďalšej výpovedi uviedol, že dvere musela otvoriť tá žena v bielom, ktorá nastúpila ako prvá, lebo zavrela dvere, ktoré sa vtedy nedajú zvonku otvoriť. Pod krkom a za ruku ho musel držať chlap, lebo to bol silný stisk. Dvere otvoril dva alebo tri krát, ale tá žena zvonku ich vždy zabuchla.

Pri opätovnom výsluchu uviedol, že k nemu do kabíny nastúpili S. G., V. B. a W. W., ktorí si prisadli k obžalovanej G., ktorá tam už bola. Jemu sa to nepáčilo a povedal im, aby odišli, že tam nemajú čo hľadať. G. a B. si sadli na skrinku v strede kabíny, v podstate vedľa neho. W. sa mu hrabala v papieroch. W. potom G. poslal von. G. a B. mu výhražným tónom vraveli, aby zaplatil za to, že jedna z nich sedela vo vnútri. Tie osoby od neho pýtali peniaze tak že hovorili, že ho zbijú alebo ho dajú zbiť, alebo mu rozbijú kamión ak nezaplatí. Surovo chceli peniaze, opakovali to. Najprv to hovoril obžalovaný G., po ňom to opakovali obe ženy. Hovorili, že sa stane niečo jemu, alebo mu niečo spravia s kamiónom. Mal strach a bolo mu to nepríjemné. Nožík mal v skrinke, na ktorej sedeli G. a B., nemal šancu sa k nemu dostať. Povedal že nezaplatí, nech idú preč, lebo zavolá políciu. V ruke už držal telefón, ktorým chcel políciu volať. Najprv ho chytil obžalovaný G. za pravú ruku a stiahol ho na sedačku smerom k nim. Obe ženy ho chytili zozadu za tričku a za krk, pričom ho stiahli na motorový tunel kamióna. On chcel otvoriť dvere na strane vodiča že vyjde von, ale nešlo to. Zvonku dvere prtláčala ďalšia žena. Tou ženou vonku bola obžalovaná O. W.. Všimol si ju, vonku bola dobrá viditeľnosť. Nieкто z osôb v kamióne mu strhol z krku mobilný telefón, ktorý mal na šnúrke. Všimol si, že ženská ruka šmátra hore na posteli nad miestom vodiča, kde mal ľadvinku. Ruka asi patrila obžalovanej B.. Chcel naštartovať vozidlo ale nešlo to, obžalovaný G. mu držal ruku. Tá žena, ktorá šmátrala po ľadvinke potom povedala „padajme“ a oni utiekli smerom do lesa. On vyšiel von a chytil obžalovanú W., ktorá zvonku držala dvere. On ju potom pustil a bežal za tými tromi, ktorí s jeho ľadvinkou utiekali do lesa. Potom prišla polícia.

Poškodený O. Z. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1) rozsudku uviedol, že dňa 28. 08. 2009 parkoval so svojim kamiónom na Nitrianskej ulici v Trnave. Okolo 04:00 hod. vošli do kabíny vozidla dve ženy - Rómky, na ktoré zakričal čo chcú, jedna si zapálila cigaretu a začali sa rozprávať. Následne do kamiónu nastúpil aj muž - Róm. Tento muž vystupoval rázne a preto mal z neho strach. Tento muž mu povedal, že je pasák. Pýtal od neho peniaze, za to, že mal v kamióne jeho dievča. On mu peniaze nedal a následne sa mu začal obžalovaný vyhrážať, že ak nechce mať problémy tak nech zaplatí. Ak nezaplatí, zavolá chlapov a dolámu jeho a tiež babu. Poškodený sa snažil pred obžalovanými schovať obálku, v ktorej bolo 300,- € avšak sa šmykol a spadol na miesto, niekde ako je posteľ. Obžalovaný obálku zbadal. Jedna zo žien sa načahovala pre jeho tašku, s tým, že čo tam má. Obžalovaný vytiahol z tašky DVD prehrávač a povedal, že ak nemá peniaze, zoberie si prehrávač. Obálku s peniazmi už vtedy nevidel. Obžalovaný zobral DVD prehrávač a všetci odišli z kamiónu. Poškodený prehľadal celý kamión, avšak obálku nenašiel. Zistil, že niektorá obžalovaných, ale nevie presne ktorá, mu zobrala aj dva mobilné telefóny, ktoré mal položené na palubnej doske. Nevie, či to boli obžalované alebo obžalovaný G.. Na polícii mu boli mobilné telefóny vrátené a aj 100,-€. Ďalej svoju výpoveď doplnil v tom smere, že jedna zo žien mu predtým večer poskytla sexuálne služby, za ktoré však riadne zaplatil. Sumu, ktorú zaplatil si určila obžalovaná G..

Pri opätovnej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň k nemu do kamióna prišli obžalovaní S. G., Z. G. a V. B. asi o 04,00 hodine. On spal v kamióne. Všetci traja od neho pýtali peniaze v podstate za to, že s ním sedeli vo vozidle. Chceli asi 15,- €, že vonku sedí pasák a keď nedá peniaze tak doláme niekto z tých žien prsty. On im nechcel dať žiadne peniaze. Chceli vidieť peňaženku, tak im ju ukázal. Myslel, že po tomto mu dajú pokoj. V tej Peňaženke neboli peniaze, bola to služobná. Vo svojej peňaženke mal v obálke 300,- €, to bola záloha od šéfa. Tú obálku chcel hodiť do tašky a skryť ju tak pred nimi. Obžalovaný G. mu obálku vzal. Mal aj DVD prehrávač. Nieкто z tých osôb mu ho vytrhol z ruky, že keď nemal peniaze tak mu zoberú prehrávač. To, že mu chýba obálka s peniazmi a dva mobilné telefóny si všimol až vtedy, keď tie osoby vystúpili z kamióna. Osoby, ktoré boli u neho v kamióne sa mu vyhrážali tak, že hovorili, že nieкто môže prísť a dolámať prsty tým ženám. Obžalovaný G. mu tiež hovoril, že nieкто môže prísť a ublížiť priamo jemu, ale nepovedal akým spôsobom. Následne to zopakovali i tie ženy. Opakovali mu to niekoľkokrát. Hovorili mu to zvýšeným hlasom. Zotrval na tom, že tie osoby mu povedali, že ak im nedá peniaze, tak nieкто kto je vonku mu môže ublížiť. On mal strach. Nikto z nich sa ho však nedotkol, ani ho neudrel. Už si nevedel spomenúť, či sa mu mali vyhrážať tým, že mu nieкто môže zlomiť ruky. Ten DVD prehrávač mu nieкто z tých osôb vytrhol z ruky, ale už nevedel uviesť kto presne. Fyzický kontakt s obžalovanými mal len keď nasadali do kabíny. Snažil sa ich rukami odstrčiť, oni ho chytali na tele.

Okresný súd sa pokúsil v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Trnave vykonať konfrontácie medzi obžalovanými na strane jednej a poškodenými O. Z. a M. N. na strane druhej. Všetci obžalovaní sa však odmietli konfrontovať s poškodenými, preto nebolo reálne možné konfrontácie medzi nimi a poškodenými vykonať.

Svedok P. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v danej veci bol činný ako vyšetrovateľ PZ. Prvýkrát vypočúval S. G. ako svedka, a druhýkrát s kolegom G. už ako zadržaného. P. S. G. ako svedok tvrdil, že on sa ničoho nedopustil. Nepamätal si presne, kedy ďalej obžalovaných vypočúval. Na zápisniciach, na ktorých je uvedený ako vyšetrovateľ tak tam ich určite vypočúval. Na obsahy výpovedí sa presne nepamätal. Avšak na žiadnom výsluchu nebol na obžalovaných vyvíjaný žiadny nátlak aby sa priznali, do zápisnice sa píše len to, čo vypočúvaná osoba udáva, následne je zápisnica vypočúvanej osobe predložená na prečítanie a podpísanie.

Svedkyňa W. W. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2) rozsudku uviedla, že dňa 14. 10. 2009 si na Nitrianskej ulici privyrábala ako prostitútku. V tom čase tam boli aj obž. G., obž. B. a obž. W.. Na parkovisko prišiel červený kamión. Poškodený Z. komunikoval s V. B. a zavolať ju do kamiónu, že chce „kopletku“. Potom prišla G., ktorá išla ku kamiónu. Zhruba asi za pol hodinku sa otvorili dvere na kamióne a počula ako B. kričí. B. mala krvavú ruku a povedala, že ten kamionista chce od nej naspäť 20,- €. Ona mu na to povedala, že peniaze mu nevráti. Potom B. vystúpila z kabíny. Ďalej nevedela uviesť, čo sa stalo, lebo mala tiež zákazníka.

Následne bola na návrh prokurátora podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku svedkyňi z dôvodu rozporov predložená jej výpoveď z prípravného konania. V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že obžalovaná G. zaklopala na dvere červeného kamiónu a on otvoril okno a o niečom sa rozprávali. Po chvíli obišla kamión a nastúpila cez dvere spolujazdca. Po chvíli z kamiónu vystúpila, pretože zbadala prichádzať ďalší kamión, tak išla za ním. Tam sa s vodičom chvíľu rozprávala a po chvíli sa vrátila k červenému kamiónu. Keď zbadala, že G. Z. sa vracia do červeného kamiónu tak sa k nej pripojila. Spolu s nimi išiel do kamiónu aj obž. G. a obž. B.. S. G. jej po chvíli povedal, aby z kamiónu odišla, čo aj urobila. Keď bola ešte v kabíne, videla, ako obž. G. a obž. B. prehľadávajú toho vodiča. Šofér sa podľa nej tomu nebránil. Obž. G. ho držal za ramená. Vyzeralo to, ako by sa chcel obž. G. s tým šoférom biť. Nakofko ona vystúpila z kamiónu, nevidela, či niečo šoférovi ukradli. Po čase od niekoho počula, že mu mali ukradnúť peniaze a nejaké veci. Ako odišla z kabíny, videla, že obž. W. držala dvere uvedeného kamiónu na strane vodiča.

Po prečítaní výpovede svedkyňa uviedla, že je pravda, čo uviedla na hlavnom pojednávaní, nakofko pri výsluchoch v prípravnom konaní bola veľmi zmätená. Zápisnicu pri výsluchoch si prečítala, avšak nepamätala si, čo vypovedala.

Svedok A. G. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1) rozsudku uviedol, že s kolegom G. boli ako hliadka OO PZ Trnava v čase medzi 03:00 hod. a 05:00 hod. koncom augusta 2009 vyslaní na Nitriansku ulicu. Čakal ich tam poškodený O. Z., ktorý im oznámil, že ho okradli dve „kurvy“ a jeden chlap. Mali to byť Rómky. Podľa toho, ako ich poškodený opísal zistili, že páchatelky by pravdepodobne mohli byť Z. G. a V. B., ktoré pozná zo služobnej činnosti a na základe miestnej znalosti vedeli, že s nimi chodí na D. aj S. G.. S poškodeným Z. preto išli na Zelenečskú ulicu, kde sa podľa nich mali obžalované zdržiavať. Na ubytovni zbadali obž. G., kde kamionista uviedol, že je to jedna z tých, ktoré ho okradli. Od obž. G. žiadali, aby im vydala odcudzené veci, teda DVD prehrávač, telefóny a peniaze. Táto najskôr popierala, ale potom sa priznala, že veci má obž. B.. Odišli s ňou na Golianovu, kde zavolať B. a tá predložila dva mobilné telefóny a hotovosť 100,- €. Poškodený dané veci opoznal a uviedol, že obžalované mu vzali 300,- €. Keď sa obž. B. pýtali, kde sú zvyšné veci, uviedla, že tam bol aj O.. Uvedli, že tie ďalšie veci má on.

Svedok A. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je príslušníkom OR PZ, UJKP Trnava. V prípravnom konaní vykonával výsluchy S. G., Z. G., V. B. a O. W. ak svedkyňu W..

S., ktorý vykonáva, vždy prebieha štandardne, teda osoby sú patrične poučené. D. im je umožnené vypovedať. To čo vypovedajú je napísané do zápisnice, ktorá sa následne vytlačí a dá sa im na prečítanie a podpis. D. sa nestalo, že by on alebo iný z kolegov prítomný pri úkone písali do zápisnice niečo iné ako osoby vypovedali, alebo, že by tieto osoby nútili nejakým spôsobom vypovedať. Na výsluchoch určite neboli prítomní príslušníci odboru kriminálnej polície a vylúčil, že by v tejto veci obžalovaných

alebo iné osoby pri výsluchu niekto k niečomu nútil. D. sa, či v tomto prípade niektorej z vypočúvaných osôb predčítaval zápisnicu o výsluchu. K obsahu zaznamenaných úkonov nikto nič nenamietal. O., že pri viacerých procesných úkonov boli prítomní aj obhajcovia. P. aj svedkovia boli prepočúvaní aj v prítomnosti obhajcov.

Svedok M. G. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 2) rozsudku uviedol, že pracuje ako kriminalistický technik na Okresnom riaditeľstve PZ, Úrade justičnej a kriminálnej polície Trnava. Dňa 14. 10. 2009 na Nitrianskej ulici v Trnave zaisťoval stopy z lúpeže. Vykonal obhliadku kabíny červeného kamiónu, pri ktorej zaisťoval šnúрку z mobilného telefónu a jeden papier. Iné stopy nezaznamenal. V kabíne sa určite nenachádzali žiadne krvné stopy. V kabíne sa tiež nenachádzal nôž.

Svedok O. Z. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 1) rozsudku uviedol, že s obžalovanými G., G. a B. sa pozná a v noci 28.8.2009 sa s nimi stretol. Vozil ich na svojom vozidle Škoda Superb na Nitriansku, Coburgovu, prípadne Linčiansku ulicu v Trnave. Vozil ich za peniaze na ich požiadanie, ale nebol taxikár. Už nevedel uviesť, koľkokrát ich v tú noc viezol. Zdá sa mu, že G. naložil v Trnave a potom šli smerom na družstvo na Špačince, kde naložili G. a B.. Odtiaľ pokračovali na Nitriansku, alebo Coburgovu ulicu. Keď ich viezol z Nitrianskej preč, bola ešte tma, bolo to nadržanom. Vie, že družka S. G. si zabudla v nejakej igelitke sveter a preto vyskakovala z auta. G. na ňu kričal, aby sa na to vykašľala. Zdá sa mu, že priniesla nejakú igelitku. Keď ich viezol, bavili sa po rómsky a on ich upozornil, že si to neželá, lebo im nerozumie. Za odvoz mu zaplatili, dali mu 50,- € bankovku. G. mal v ruke určite ešte jednu 50,- € bankovku. Jeho spolupráca s obžalovanými spočívala v tom, že ich vozil za peniaze po Trnave, s čím oni súhlasili. Keďže sa väčšinou otočili viackrát za deň takí sa dohodli, že mu zaplatia 40 - 50,- €. To ale nebola fixná taxa. S obžalovanými sa spoznal tak, že jeho kamarát mal zaplatiť Z. G. za poskytnutie sexuálnych služieb. Keďže ten kamarát mal vypité, on sa bál, aby ho „neoškľabali“. On obžalovaným neposkytoval žiadnu ochranu, ani neparticipoval na výkone ich prostitúcie. Nezabezpečoval im zákazníkov, ani ich na takéto konanie nenútil. Keď vtedy obžalovaných priviezol na Nitriansku ulicu, mohlo byť okolo polnoci. Oni mali jeho telefónne číslo. Boli dohodnutí tak, že on sa vždy navečer prevezie cez Nitriansku ulicu a keď tam obžalovaní budú, tak ich v prípade potreby niekam odvezie. V to ráno 28.8.2009 keď ich tam doviezol, tak na parkovisku čakal, ale nevšimol si čo robia, on bol v aute. Vedel, že obžalované sa živia prostitúciou, ale nevedel čo konkrétne robia. Nevedel, že oni idú vtedy brať niekomu veci.

Následne bola z dôvodu rozporov predložená svedkovi jeho výpoveď z prípravného konania. V tejto výpovedi svedok uviedol, že obžalovanú Z. G. pozná asi 3 roky. V. B. a S. G. pozná asi týždeň. Dňa 27. 08. 2009 asi o 22:00 alebo 23:00 hod. ho obž. Z. G. požiadala o odvoz z Nitrianskej ulice v Trnave na Farárske, a keď mu zaplatila, tak ju odviezol. Obžalovaná G. mu povedala, že ide zobrať S. G. a V. B.. Svedok jej povedal, aby mu najskôr zaplatila a potom ju odvezie, na čo mu ona povedala, že peniaze nemá. Svedok je povedal, že nech si najskôr zarobí peniaze, on ide zatiaľ do mesta a potom ju odvezie. Svedok obž. G. odviezol na Farárske, kde sa táto dobíjala do unimobunky, a nakoniec vliezla cez okno. Následne do auta nastúpili obž. G., obž. G. a obž. B.. Odviezol ich na Nitriansku, mohlo byť tak okolo 01:00 hod., dňa 28. 08. 2009. Medzitým išiel na pumpu a ako sa vracal, videl obž. G., ktorý mu povedal, aby vozidlo odstaviť medzi parkoviskom a židovským cintorínom. Potom prišiel G. aj s B. a tento mu povedal, aby potiahol auto medzi kamióny. Čakal ich tam asi 15 minút. Potom všetci traja prišli k autu a G. s G. niečo po sebe kričali. Nakoľko chcel svedok za odvoz peniaze, G. vytiahol 50,- € bankovku a ukázal mu ju a preto ich odviezol na Linčiansku. Po nejakom čase, keď bol na Golianovej ulici v Trnave mu Kandráč povedal, že obž. B. a obž. G. zobrali policajti. Obžalovaného S. G. odviezol na Slovanskú ulicu, kde ho vyložil a pýtal si peniaze. Na to mu však G. povedal, že peniaze majú dievčatá. Svedok ďalej uviedol, že nevie, či bol obž. G. v tú noc zarastený alebo oholený, ale väčšinou chodieval oholený. V tú noc mal G. oblečenú sivú alebo tmavú mikinu. Obžalovaný G. je vysoký asi 170 cm. Keď viezol obžalovaných z Farárskeho na Nitriansku, nemali igelitky. Ako nastupovali potom na Nitrianskej, tak B. s G. už igelitky mali. Počas toho, ako obžalovaných viezol, títo sa rozprávali po cigánsky ale rozumel, že viackrát opakovali slovo DVD-čko, ale slovo mobil od nich vtedy nepočul.

Po predložení a prečítaní výpovede k nej svedok uviedol, že to čo vypovedal v prípravnom konaní je pravda. Vtedy si pamätal omnoho viac vecí, ako na hlavnom pojednávaní. Vtedy sa vedel vyjadriť aj k detailom, teraz si to už nepamätá.

Ďalej boli z vyšetrovacieho spisu podľa § 269 Trestného poriadku oboznámené ostatné listinné dôkazy produkované v prípravnom konaní a to:

zápisnice z konfrontácie č.l. 173-178, zápisnica o vydaní veci, potvrdenie č.l. 235 - 237, zápisnica o ohliadke miesta činu, fotodokumentácia č.l. 238 - 244, zápisnice o rekognícii osoby č.l. 245 - 262, odborné vyjadrenie - vyčíslenie škody č.l. 263, potvrdenie o zaistení veci, záznam o vrátení veci č.l. 273 - 276, odpisy z registra trestov na obžalovaných, správy a posudky na obžalovaných č.l. 298 - 314, odpisy z registra trestov na obžalovaných č.l. 340 - 343, 366 - 369, 455 - 458, 599-602, 657-660, spisy Okresného súdu Trnava sp.zn.: 0T/38/2010, 7T/134/2006, 2T/36/2008, 2T/67/2008, 1T/142/2007, 2T/61/2009, 0T/50/2011, 4T/27/2011 a Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn.: 1T/65/2009.

Z uvedených listinných dôkazov vyplynulo, že obžalovaný S. G. vydal príslušníkom polície veci patriace a tiež veci zverené poškodenému M. N., ktoré mu boli odcudzené. Zo zápisníc o konfrontácii vyplynulo, že poškodený O. Z. zotrval na svojich vyjadreniach a ako páchatel'ov skutku v bode 1) rozsudku označil S. Kandráča, V. B. a Z. G.. Zo zápisníc o rekognícii osoby vyplynulo, že poškodený M. N. opoznal ako páchatel'ov skutku uvedeného v bode 2) rozsudku všetkých obžalovaných. Poškodený O. Z. opoznal ako jedného z páchatel'ov skutku uvedeného v bode 1) rozsudku obžalovaného S. G.. Z odborného vyjadrenia R. - záložne O. H. vyplynulo, že telefón Nokia 3120 Classic mal v čase odcudzenia hodnotu 28,- €, telefón Nokia 6070 mal hodnotu 25,- €, telefón Nokia 3310 mal hodnotu 5,- €, telefón Nokia 6020 mal hodnotu 25,- €, DVD prehrávač Sencor SPV 2706 mal hodnotu 33,- €.

Obžalovaní nie sú z miesta trvalého ani aktuálneho bydliska bližšie hodnotení, priestupkovo postihnutá bola len Z. G. pre priestupok proti majetku v roku 2009. Bola jej uložená pokuta vo výške 100,- €.

Z odpisov z registra trestov vyplynulo, že všetci obžalovaní boli v minulosti súdne trestaní.

Obžalovaný S. G. bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný za trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia. Boli mu uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Obžalovaná Z. G. bola doteraz trikrát súdne trestaná prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom z 8.8.2008 pre drogovú trestnú činnosť a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaná V. B. bola doposiaľ 4 krát súdne trestaná prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu v Trnave sp. zn.: 2T/61/2009 zo dňa 31.7.2009 za prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm. b) Trestného zákona. Bol jej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Obžalovaná O. W. bola doteraz trikrát súdne trestaná. Najprv trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 0T/38/2010 zo dňa 28.9.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona. Bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. Ďalej trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 4T/27/2011 zo dňa 14.6.2011 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm. b) trestného zákona. Bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Naposledy bola odsúdená trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k.: 0T/50/2011 zo dňa 29.6.2011 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c), ods.3 písm. b) Trestného zákona. Bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Rovnaké skutočnosti vyplynuli i z oboznamovaných súdnych spisov.

Na základe takto vykonaného dokazovania vyhodnotením dôkazov získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, zároveň s poukazom na právne názory krajského súdu prišiel okresný súd k záveru, že spáchanie trestných činov sa všetkým obžalovaným podarilo preukázať, avšak na rozdiel od ich právnej kvalifikácie v obžalobnom návrhu bolo potrebné pristúpiť k zmene právnej kvalifikácie u oboch skutkov.

Obžalovaní na hlavnom pojednávaní spáchanie žalovanej trestnej činnosti popreli, resp. urobili vyhlásenia, že sú nevinní zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaní sú však usvedčovaní prečítanými výpoveďami S. G. a Z. G. z prípravného konania, ktorí i keď modifikovane, ale predsa len účasť na trestnej činnosti priznali. V. B. a O. W. priznali svoju prítomnosť na mieste činu, ale následne sa svojimi výpoveďami snažili svoje zavinenie marginalizovať.

Výpovede V. B. a O. W. sú vyvrátené a vina všetkých obžalovaných je preukázaná predovšetkým výpoveďami svedkov O. Z., M. N., O. Z., W. W., M. G., P. G., zápisnicami z konfrontácií, rekognícii ako i ostatnými listinnými dôkazmi. Výpoveďami poškodených O. Z. i M. N. bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaní vošli do kabíny oboch kamiónov k poškodeným N. i Z. a odcudzili im bez právneho dôvodu veci opísané vo výrokovej časti tohto rozsudku.

S poukazom na právny názor krajského súdu, keď vo vzťahu k prípadnému použitiu násilia alebo vyhrážok bezprostredného násilia zo strany obžalovaných bolo potrebné akékoľvek pochybnosti odstrániť konfrontáciami, musí okresný súd uviesť, že vzhľadom na postoj obžalovaných sa konfrontácie nepodarilo vykonať a preto sa ani nepodarilo odstrániť údajné pochybnosti tvrdené v rozhodnutiach krajského súdu. Krajský súd v uznesení sp. zn.: 5To/118/2011 zo dňa 25.10.2011 pritom jednoznačne uviedol, že vykonané konfrontácie musia smerovať k jednoznačnému preukázaniu, že sa obžalovaní poškodeným vyhrážali násilím, alebo ho použili, v súvislosti s úmyslom zmocniť sa ich vecí. V prípade akýchkoľvek pochybností bude tieto potrebné vyhodnotiť v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Okresný súd preto i napriek tvrdeniam poškodených o vyhrážkach násilím a o použitom násilí, považoval takéto konanie zo strany obžalovaných za nepreukázané. Preto bolo potrebné pristúpiť k zmene právnej kvalifikácie žalovaných skutkov. Keďže teda zo strany obžalovaných nebolo preukázané použitie násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, vychádzal súd zo skutočnosti, že v danom prípade bolo preukázané len to, že si obžalovaní prisvojili cudzie veci a je preto na mieste oba skutky kvalifikovať ako prečiny krádeže podľa § 212 Trestného zákona.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1) rozsudku bolo preukázané, že obžalovaní G., G. a B. si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal poškodený pri sebe. Obžalovaná B. sa tohto skutku dopustila, hoci bola za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c) Trestného zákona v posledných 24 mesiacoch odsúdená trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 4T/24/2008 z 10.7.2008.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2) rozsudku bolo preukázané, že obžalovaní G., G. a B. si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal poškodený pri sebe. Obžalovaná B. sa tohto skutku dopustila, hoci bola za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c) Trestného zákona v posledných 24 mesiacoch odsúdená trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 4T/24/2008 z 10.7.2008.

Obžalovaní G., G. a B. sa trestnej činnosti dopustili jednoznačne spoločným konaním, preto súd považoval trestnú činnosť za spáchanú formou spolupáchateľstva s poukazom na § 20 Trestného zákona.

V prípade obžalovanej W., ktorá v bode 2) rozsudku držala zvonku dvere kamióna, aby poškodený nemohol vystúpiť a aby mohli ostatní spoluobžalovaní poškodenému odcudziť veci, ktoré im vlastnícky nepatrili, má súd zo spôsobu vykonania skutku za preukázané, že po právnej stránke išlo o účastníctvo na prečine krádeže formu pomoci podľa § 21 ods.1 písm. d) Trestného zákona. Obžalovaná W. totiž nevstúpila do skutkového deja priamo konaním, ktorým by odcudzovala veci poškodeného, ale fyzickým držaním dverí vozidla zvonku umožnila ostatným obžalovaným, aby mohli poškodenému ktorý chcel z vozidla vystúpiť, veci odcudziť.

Vo vzťahu k obžalovanému S. G. bolo zároveň zistené, že uznesenie o vznesení obvinenia za skutok v bode 1) rozsudku mu bolo doručené 17.10.2009, teda až po spáchaní skutku v bode 2) rozsudku. Podľa § 122 ods.10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin. Podľa § 122 ods.13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

Keďže S. G. pokračoval v páchaní toho istého trestného činu a oba jeho čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin, bola jeho trestná činnosť posúdená ako pokračovací prečin krádeže spolupáchateľstvom.

Obžalovaní S. G., Z. G. a V. B. si teda spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, čin spáchali na veci, ktorú mal iný pri sebe a obžalovaná B. sa oboch skutkov dopustila, hoci bola za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c) Trestného zákona v posledných 24 mesiacoch odsúdená trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 4T/24/2008 z 10.7.2008, čím po právnej stránke naplnili:
- obžalovaný S. G. v bode 1) a 2) rozsudku všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. c) Trestného zákona,

- obžalovaná Z. G. v bode 1) a 2) rozsudku všetky znaky skutkovej podstaty dvojnásobného prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. c) Trestného zákona,
- obžalovaná V. B. v bode 1) a 2) rozsudku všetky znaky skutkovej podstaty dvojnásobného prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods.2 písm. c), ods.3 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaná O. W. v bode 2) rozsudku úmyselne poskytla inému pomoc na prisvojenie si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe, alebo pri sebe, čím po právnej stránke naplnila všetky znaky účasti na prečine krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c) Trestného zákona, vo forme pomoci podľa § 21 ods.1 písm. d) Trestného zákona.

R. zo strany všetkých obžalovaných je dané formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami uvedeným v §§ 32, 34, 36, 37, 38, 41, 42 Trestného zákona. U obžalovaného S. G. súd zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - ku spáchaniu trestnej činnosti sa v prípravnom konaní priznal a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože bol v minulosti za trestný čin už odsúdený. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol preto rovnaký.

U obžalovaných Z. G., O. W. a V. B. bola zistená prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa v prípravnom konaní ku spáchaniu trestnej činnosti priznali a existencia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože spáchali viac trestných činov. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol preto rovnaký.

G. výmery trestu potom súd u jednotlivých obžalovaných individualizoval tak, že obžalovanému G. uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním aktuálnej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody.

Obžalovanej Z. G. bol ukladaný trest za dva prečiny, preto súd uložil trest úhrnný tiež v trvaní 2 roky. Na výkon trestu ju zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanej V. B. bolo potrebné uložiť jednak súhrnný trest a jednak trest samostatný, pretože pred spáchaním druhého skutku jej bol doručený trestný rozkaz tunajšieho súdu sp. zn.: 2T/61/2009. Za skutok v bode 1) rozsudku jej teda súd uložil trest súhrnný s použitím § 41 ods.2 Trestného zákona v trvaní 1 rok. Na výkon trestu ju zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 2T/61/2009.

Za skutok v bode 2) rozsudku uložil obžalovanej samostatný trest v trvaní 1 rok. Na výkon trestu ju zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanej O. Dunkovej bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody a to vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 0T/38/2010. Trest uložil za použitia § 42 ods.1 Trestného zákona v trvaní 14 mesiacov. Na výkon trestu ju zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň zrušil výrok o treste, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn.: 0T/38/2010.

Takto uložené tresty považuje súd za dostatočné z hľadiska potrieb individuálnej i generálnej prevencie.

Všetkých poškodených súd zároveň odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie, pretože zisťovanie presnej výšky ich konkrétnych nárokov by značne predĺžilo trestné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do pätnástich (15) dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.